

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 74

гр. София, 18.01.2021 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 172 СЪСТАВ, в закрито заседание на осемнадесети януари през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА**

като разгледа докладваното от **ДЕСИСЛАВА Г. ИВАНОВА** Гражданско дело № 20201110144551 по описа за 2020 година

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Столична община с която са предявени обективно кумулативно съединени искове по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#) за присъждане на обезщетение за имуществени вреди в размер на 631.78лв., причинени при ПТП, настъпило на 25.05.2017 г. в гр. София.

В случая отговорността на ответния застраховател се претендира на основание сключен договор за застраховка при действието на КЗ, в сила от 01.01.2016 г., който предвижда в чл. 498, ал. 3, вр. чл. 496, вр. чл. 380 допълнителна специална предпоставка за допустимост на прекия иск на пострадалия срещу застрахователя на гражданската отговорност на виновния водач – изтичането на 3-месечен рекламационен срок от сезирането на застрахователя по реда на [чл. 380 от КЗ](#) за доброволно уреждане на отношенията между пострадалия и застрахователя по повод заплащане на застрахователно обезщетение.

С оглед обстоятелството, че съдът следи служебно за наличие на предпоставките за допустимост на настоящото производство, визиращи в разпоредбата на [чл. 498, ал. 3 от КЗ](#), обвързваща допустимостта на прекия иск от наличието на започнала процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите" на виновния водач, като изтичането на 3-месечния рекламационен срок е предпоставка за възникване на самото право на пряк иск на увреденото лице срещу застрахователя, на ищеца следва да се дадат указания да представи доказателства за спазване на описаната рекламационна процедура по отношение не претенцията за неимуществени вреди, съдът с Разпореждане от 16.12.2021 г. е дал изрични указания на ищеца на ищеца с препис за насрещната страна в двуседмичен срок от съобщението да представи доказателства за това, че преди завеждане на настоящата искова молба е предявил пред ЗК „Лев Инс“ АД искане за заплащане на обезщетение за обезщетение за имуществени вреди в размер на 631.78лв., причинени при ПТП, настъпило на 25.05.2017 г. в гр. София., както и че от момента на предявяване на това искане пред ЗК „Лев Инс“ АД и завеждане на настоящата искова молба пред СРС е изминал период от три месеца.

Разяснил му е че, при неизпълнение на указанията в дадения срок исковата молба

подлежи на връщане като преждевременно заведена.

Разпореждането е връчено на представител на ищеца на 23.12.2020 г.

С молба от 05.01.2021 г. процесуалният представител на ищеца е заявил, че счита, от момента на връчване на заповедта за изпълнение, издадена по ч.гр. дело № 10873/20 г. на СРС, 172 състав, до момента на образуване на настоящото исково производство е изтекъл законовоопределения тримесечен срок.

В случая при формиране на преценка за допустимост на настоящото производство следва да се има предвид следното:

Разпоредбата на чл. 498, ал. 3 от КЗ, обвързва допустимостта на прекия иск от наличието на започнала процедура по доброволно уреждане на отношенията между пострадалия при ПТП и застрахователя по задължителна застраховка "ГО на автомобилистите".

Тази доброволна процедура се развива в рамките на рекламационно, **извънсъдебно** производство, което се инициира по молба на лице, пострадало от дадено застрахователно събитие, отправено до застрахователя, при който е застрахован рискът от настъпване на това събитие.

След инициране на описаното извънсъдебно рекламационно производство е необходимо да е изтекъл тримесечен срок, след изтичането на който, пострадалото лице, в полза на което не е извършено доброволно плащане от застрахователя, има право да предяви иска по чл. 489, ал. 3 КЗ.

Следва да се отбележи, че от буквалното тълкуване на разпоредбата на чл. 498, ал. 3 ГПК се налага извода, че условие за допустимост на производството, предмет на което е прекият иск по чл. 498, ал. 3 КЗ, е наличието на две кумулативно дадени предпоставки, а именно – иницирането и протичането на рекламационно, **извънсъдебно** производство, в рамките на което се отправя поканата за доброволно изпълнение на задължението за заплащане на застрахователно обезщетение и изтичане на тримесечен срок от получаване на поканата до момента на предявяване на иска пред съда.

В случая ищецът не представя доказателства за това, че преди да заведе настоящият иск е отправил до ответника поканата в рамките на извънсъдебно, рекламационно производство за изпълнение на процесното задължение.

Дори и да се приеме, че към момента на връчване на заповедта за изпълнение на длъжника до образуване на настоящото производство е изтекъл тримесечния срок по чл. 496 КЗ то това обстоятелство не може да санира липсата на другата предпоставка за допустимост на настоящото производство, а именно иницирането и развитието на рекламационно, извънсъдебно производство, каквото производство безспорно не е заповедното - то е едностранно, съдебно, несъстезателно производство, в рамките на което в тежест на длъжника възниква задължението както да заплати в полза на заявителя задълженията, предмет на заповедта за изпълнение, така и отговорността за съдебни разноски.

Ето защо заповедното производство безспорно не може да се приравни на рекламационното, извънсъдебно производство по чл. 498, ал. 3, вр. чл. 496 КЗ, в рамките на което страните имат възможност да постигнат доброволно уреждане на спора, включително и чрез направата на взаимни отстъпки по реда на чл. 365 от ЗЗД и в което производство няма да понесат допълнителни разноски, каквито са тези, дължими по реда на ГПК.

Предвид липсата на описаната абсолютна процесуална предпоставка за допустимост на производството в тази му част, съдът намира, че исковата молба е недопустима и следва да бъде върната, тъй като същата е преждевременно предявена.

Така мотивиран, съдът на основание чл. 130 от ГПК, вр. чл. 498, ал. 3 от КЗ

РАЗПОРЕДИ:

РАЗПОРЕДИ:

ВРЪЩА искова молба вх.№ на СРС-9005845/16.09.2020 г., подадена от Столична община срещу ЗК „Лев Инс“ АД и ПРЕКРАТЯВА производството по гр. дело №44551 по описа на СРС, 172 с-в., за 2020 г., на основание чл. 130 от ГПК, вр. чл. 498, ал. 3 от КЗ като НЕДОПУСТИМО.

ОБЕЗСИЛВА Заповедта за изпълнение по ч.гр. дело № 10873/20 г. на СРС, 172 състав.

Определението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 1 седмичен срок от връчването му на страните.

Делото да се докладва след влизането в сила на настоящото Разпореждане за предприемане на действия по реда на чл. 140 и сл. от ГПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____